

**КИРИЛИЦАТА И СЛАВЯНСКАТА ПИСМЕНА ТРАДИЦИЯ
В ПОСЛЕСЛОВИТЕ НА РАДУЛ ГРАМАТИК – ВЛАШКИ КНИЖОВНИК
ОТ XVI ВЕК**

МАРИЯНА ЦИБРАНСКА-КОСТОВА

ИНСТИТУТ ЗА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК „ПРОФ. Л. АНДРЕЙЧИН“ ПРИ БАН

Статията се фокусира върху колофоните на единствените два запазени ръкописа, които са засвидетелствали плодотворната дейност на Радул Граматик като преписвач и илюстратор и неговия престой в българските земи около Никопол през XVI в. Това са: ръкопис *Harl. MS 6311B*, 1574 г., от Библиотеката на Британския музей в Лондон, и ръкопис НБКМ 873, 1572, от Националната библиотека в София. И двата колофона са изписани с типичния среднобългарски юсов правопис, характерен за влашката писмена норма, формирана под българско влияние. Основната цел на статията е да се представи пълният текст на двата колофона в набор; да се анализират те чрез съпоставка на приведената историческата информация във всеки и да се коментира личността на книжовника. Крайният резултат цели да разшири представата за двете страни на Дунава като контактна зона на книжовен обмен в епохата на османското владичество и да подчертае ролята на кирилицата като културен код на принадлежност към православието, към среднобългарския литургически език и книжнина, които защитават културната и религиозната идентичност.

Ключови думи: Радул Граматик, българо-влашки културни взаимодействия, XVI век

✉ Проф. д.ф.н. Марияна Цибранска-Костова
Секция за история на българския език
Институт за български език „Проф. Л. Андрейчин“ при БАН
бул. „Шипченски проход“ 52, бл. 17, 1113 София, България
tzibran@abv.bg